

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Společenství vlastníků bytových jednotek Stará 2520/45a v Ústí nad Labem**, IČ: 273 22 378, se sídlem Stará 2520/45a, 400 11 Ústí nad Labem, zastoupeného JUDr. Zbyňkem Pražákem, advokátem, se sídlem Jugoslávská 112/23, 407 46 Krásná Lípa, proti **žalovanému: Katastrální úřad pro Ústecký kraj**, se sídlem Krčínova 797/2, 400 07 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000,- Kč. Částka 2 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud vydal rozsudek, v němž by určil, že žalovaný je povinen rozhodnout o předloženém návrhu na provedení změn spoluvlastnických podílů na společných částech domu Stará 2520/45a a na stavebním pozemku č. 887/8 na listu vlastnictví č. 3563 pro katastrální území 774871, Ústí nad Labem, obec Ústí nad Labem, tak, jak byl předložen dopisem žalobce ze dne 18.3.2011 a doplněn dopisem žalobce ze dne 11.5.2011.

Primárně se soud zabýval otázkou, o jaký typ správní žaloby se v daném případě jedná. Ze tří základních typů žalob ve správním soudnictví, kterými jsou žaloba proti správnímu rozhodnutí, žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, v dané věci připadaly v úvahu pouze žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu.

V prvé řadě je třeba tyto dva žalobní typy vymezit.

Žalobou proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé

nebo osvědčení. Jde o žalobní institut k ochraně před nečinností správního orgánu, i když jeho prostřednictvím nelze dosáhnout vydání rozhodnutí nebo osvědčení o určitém obsahu.

Žalobou proti nezákonnému zásahu se může podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti zásahu nebo určení, že zásah byl nezákonný.

Je nutno zdůraznit, že žaloba proti nečinnosti podle § 79 s.ř.s. a žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 s.ř.s. jsou dva odlišné druhy žalob. Pro určení žalobního typu není rozhodné, jak žalobce žalobu označil, ale je třeba ji posuzovat podle jejího obsahu a zejména je pro soud závazný její petit.

V daném případě žalobce označil předmětnou žalobu jako žalobu „o povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé“. V samotné žalobě žalobce popsal průběh jeho jednání s příslušným pracovištěm katastrálního úřadu. Následně v žalobě konstatoval, že žalovaný navrhovaný zápis do katastru nemovitostí záznamem neprovedl s tím, že o neprovedení záznamu žalobce vyrozuměl přípisem. Žalobce v žalobě trvá na tom, že žalovaný je ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, správním orgánem a podle § 6 téhož zákona se na něj vztahuje povinnost o návrhu rozhodnout ve smyslu § 66 a násl. zák. č. 500/2004 Sb., správní řád. Tomuto obsahu žaloby odpovídá i samotný petit, kterým se žalobce domáhá, aby soud rozhodl, že *„žalovaný je povinen rozhodnout o předloženém návrhu na provedení změn spoluvlastnických podílů na společných částech domu Stará 2520/45a a na stavebním pozemku č. kat. 887/8 pro kat. území 774871 Ústí nad Labem, obec Ústí nad Labem tak, jak byl předložen dopisem žalobce z 18.3.2011 a doplněn dopisem žalobce z 11.5.2011“*.

Dle soudu žalobcem navrhovaný petit zcela odpovídá svým obsahem charakteru výše specifikované žaloby na ochranu proti nečinnosti, neboť žalobce se výslovně domáhá, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Před vlastním projednáním žaloby tedy soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o žalobu na ochranu proti nečinnosti dle § 79 s.ř.s. Na tento závěr nemůže mít žádný vliv, že soud v písemnostech zasílaných v průběhu soudního řízení účastníkům předmětnou žalobu označoval jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu. Podstatné je, že soud před rozhodnutím ve věci správně vyhodnotil charakter předmětné žaloby a následně rozhodl v souladu s právní úpravou vztahující se k projednání žaloby daného typu.

V projednáváním případě je mezi účastníky nesporné, že žalobce podáním ze dne 18.3.2011, které bylo evidováno pod sp. zn. Z-3461/2011-510, předložil žalovanému žádost o provedení změn v katastru nemovitostí záznamem u spoluvlastnických podílů na společných částech domu Stará 2520/45a na stavební parcele 887/8 v k.ú. Ústí nad Labem na základě změněného prohlášení vlastníků budovy doloženého notářským zápisem o přijetí změny prohlášení na shromáždění vlastníků jednotek konaném dne 8.12.2010, souhlasem všech vlastníků se změnou velikosti spoluvlastnických podílů s jejich ověřenými podpisy a výpisem z rejstříku společenství vlastníků ohledně žalobce. Žalovaný vrátil žalobci předložené listiny spolu s přípisem ze dne 1.4.2011, č.j. Z-3461/2011-510/2. V tomto přípise žalovaný uvedl, že z důvodu skutečnosti, že prohlášením vlastníka budovy dochází ke změně i spoluvlastnických podílů k pozemkům, je nutno listinu předložit s návrhem na vklad změny vlastnického práva k pozemkům. Dále žalovaný v uvedeném přípise uvedl, že neprovedl zápis z důvodu nedostačující listiny. Současně uvedl, že věc vedenou pod spisovou značkou Z-3461/2011-

510 považuje za ukončenou a v případě doručení všech potřebných dokladů v budoucnu bude žádost zpracovávána pod novou spisovou značkou. Na uvedený přípis reagoval žalobce podáním ze dne 11.5.2011 označeným jako „Doplnění návrhu na zápis změn podle nového prohlášení vlastníka záznamem“. V tomto podání navrhl žalobce, aby podle předložených listin byla provedena současně kromě změny velikosti podílů na společných částech předmětné budovy i změna velikosti spoluvlastnických podílů na stavební parcele, na níž budova stojí. K tomuto podání žalobce přiložil totožné doklady jako k podání ze dne 18.3.2011. Na toto druhé podání reagoval žalovaný přípisem ze dne 26.5.2011, č.j. Z-6085/2011-510/3. V tomto přípise žalovaný stručně konstatoval, že listina předložená k zápisu záznamem byla shledána jako bezpředmětná, neboť změna spoluvlastnických podílů na pozemku, na kterém dům stojí, je možná na základě vkladu vlastnického práva a nikoli záznamem. S přípisem žalovaný vrátil žalobci i opětovně předložené listiny.

Otázkou možnosti domáhat se rozhodnutí ve věci zápisu záznamem do katastru nemovitostí prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24.6.2004, č.j. 2 Ans 1/2004-64, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 670/2005, a v rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2206/2011. Ze závěrů obsažených v uvedených rozhodnutích bude soud vycházet při posouzení tohoto případu.

V ustanovení § 8 odst. 2 zák. č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, v rozhodném znění, je stanoveno, že katastrální úřad záznam do katastru provede, je-li listina k vykonání záznamu způsobilá, jinak ji vrátí tomu, kdo ji vyhotovil.

Z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v obou výše zmíněných rozhodnutích, že zápis záznamem se do katastru nemovitostí neprovádí ve správním řízení a o návrhu na provedení zápisu záznamem se nerozhoduje. Žalovaný tedy nepochybně neměl povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Katastrální úřad však nemá ani povinnost vydat osvědčení. Jednání katastrálního úřadu má spočívat buď v zanesení údaje o určité skutečnosti do jím vedené veřejnoprávní evidence, která má povahu informačního systému kombinujícího listinnou a elektronickou formu, anebo v tom, že do evidence žádný údaj nezanese a předkladateli listin vrátí předložené listiny, které měly být podkladem provedení požadovaného záznamu. Takové jednání katastrálního úřadu nemá povahu osvědčení, nýbrž faktického úkonu. Neprovede-li katastrální úřad požadovaný záznam v katastru nemovitostí, nejedná se tedy o nečinnost, jejíž odstranění se lze domáhat podle § 79 s.ř.s., protože nemá v daném případě žádnou právní povinnost vydat věcné rozhodnutí či osvědčení.

V rozsudku ze dne 24.6.2004, č.j. 2 Ans 1/2004-64, Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že „*není-li záznam do katastru nemovitostí rozhodnutím ani osvědčením, nejsou splněny podmínky pro podání žaloby na nečinnost a jde o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení*“. S tímto závěrem se soud plně ztotožnil. Proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Výše uvedený závěr obsažený v rozsudku nejvyššího správního soudu ze dne 24.6.2004, č.j. 2 Ans 1/2004-64, opětovně aproboval Nejvyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3/2008-98.

Pro úplnost soud podotýká, že v tomto postupu nelze spatřovat znemožnění přístupu k soudu a porušení práv založených Listinou základních práv a svobod, neboť je výlučně věcí žalobce, zda k dosažení svého záměru volí cestu právem předpokládanou či nikoliv.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2 000,- Kč, který bude žalobci vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 11. února 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Markéta Kubová